

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

“Ir Petras išli-
pęs iš laivelio, ē-
jo viršum van-
dens, kad ateitų
pas Jėzų. Bet,
pamatęs vėjo
smarkumą, išsi-
gando ir, pradė-
jęs skęsti, sušu-
ko, sakydamas:
Viešpatie, gelbėk
mane! Jėzus, to-
lydžio ištiesęs
ranką nutvėrė jį
ir tarė: Žmogau
menko tikėjimo,
kam abejojai?”
(Mato 14, 29-32)

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ

EVANGELIJA

LEKCIJA

Jono 16, 5—14.

Jok. 1, 17—21.

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniams: Aš einu pas tą, kurs yra mane siuntęs, ir niekas neklausia manęs, kur eini? Kadangi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų širdis pasidarė pilna liūdnumo. Bet aš sakau jums tiesą: Jums geriau, kad aš einu. Nes, jei aš neeisiu, kamintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu. Atėjęs jis įrodys pasauliui, kas turi nuodėmę, kas teisybę ir kam skiriama teisma. Kas turi nuodėmę: nes netiki į mane; kas teisybę: nes aš einu pas Tėvą, ir jūs jau nebematysite manęs; kam skiriamas teisma, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas. Daug dar aš turiu jums sakyti, bet dabar jūs negalite pakęsti. Kuomet gi ateis tą tiesos Dvasia, ji jus įves į visokią tiesą. Nes ji ne pati iš savęs kalbės, bet ką tik

MYLIMIAUSIEJI: Kiekvienas geras davinsys ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, pas kurį nėra nevienodumo, nė pasikeitimo šešėlio. Nes jis savo valia tiesos žodžiu pagimdė mus, kad mes būtumėm lyg jo su-tvėrimų pirmonės. Jūs, mano mylimiausieji broliai, tai žinote. Tebūnie kiekvienas žmogus greitas klausytis, neskubus gi kalbėti ir neveikus rūstintis. Nes žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisybės. Todėl atmesdami šalin visoki susite-pimą ir piktybės apstumą, romumu priimkime įdiegtąjį žodį, kurs gali išganyti jūsų sielas.

išgirs tai sakys ir apskelbs jums, kas turi įvykti. Ji pagarbins mane, nes ims iš to, kas mano, ir apskelbs jums.

Išsipildė Pažadas

1937 m. gale vienai šeimai, paaukotai šv. Jėzaus Širdžiai, grėsė didelė nelaimė. Vienintėlis sūnus, baigęs keletą studijų metų ir gavęs aukštą vietą, sunkiai susirgo. Kreiptasi į gydytojus; gydytojai darė, ką galėjo, bet vilties nebebuvo.

Jaunuolis buvo geras ir pamaldus katalikas. Jis atsidavė Dievo valiai, ramindamas savuosius. Bet dar kreipėsi į šv. Širdį, prašyda-

mas sveikatos. Jo pagijimas atvestų tėvą prie Dievo; tada vėl eitų prie šv. Sakramentų, apie kuriuos jau seniai nebegalvojo. Sūnus pasiūlė tėvui: “Kodėl, tėveli, neprižadi šv. Širdžiai eiti išpažinties ir Komunijos, jei aš pagyčiau?” Su ašaromis akyse tėvas išsipildė sūnaus prašymą, ir malda buvo išklaudyta. Drugys liovėsi krėtęs, ir jaunuolis greit pagijo. Tėvas išlaikė žodį, o šeima labai džiaugėsi ir dėkojo šv. J. Širdžiai už stebėtiną globą.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

Kun. Dr. K. Matulaitis, M.I.Č.

PAŽINKIME DIEVO ŽODĮ

AMERIKOS mechanizuotas gyvenimas laikinai buvo užstelbęs jauną protą ir sielą. Stengtasi rasti kuo daugiau kūni patogumų; maitinti jį smagumais; iškilti į sporto žvaigždes. Bet visa tai yra laikinos gėrybės. Jomis žmogus gali būt patenkintas tik laikinai. Nei leistinieji patogumai, džiaugsmas ir žmonių garbė nepasotina nemarios žmogaus sielos. Ji ieško šio to daugiau. Ji ilgisi amžinos tiesos, pilnojo gėrio, pastovaus grožio, nebeprarandamos laimės.

Iš čia eina pastebimas žmonių veržimasis į pamaldumą, į Dievą. Daugybė žmonių dalyvauja nuolatinėse novenose, jaunųjų minios organizuotai eina šv. Sakramentų, kurias katalikiški knygynėliai — skaityklos, tūkstančiai stoja į eiles, kovojančių už Dievo teises visuomenėje. Tas vyksta tarp kitų tautų katalikų, bet dalinai pradeda apimti vis naujas lietuvių kolonijas. Bevažinėjant per įvairias parapijas, galima pastebėti tikybinio atgimimo reiškinių.

Šventasis Raštas — Dievo Žodis

Katalikai žino, jog tikėjimo pagrindai remiasi ne vienu šv. Raštu. Daug dalykų, kurios buvo kalbėjęs Jėzus Kristus ir daug stebėtinų Jo padarytų darbų nepateko į šv. Raštą, nes Evangelistai visa tai padarė tik santraukoje.

Kiti dalykai buvo apaštalių gyvu žodžiu atpašakojami. Jų pamokinius, prisiminimus, surašė jų mokiniai. Iš tų raštų vadinamų “Šventasis Padavimas” ir iš neklaidingo Bažnyčios aiškinimo ti-

kėjimo tiesas, remiasi mūsų protingas tikėjimas į Dievą, į Jėzų Kristų, į Jo įkurtą Bažnyčią, į mūsų sielos nemarumą, atsakomybę po mirties etc. Tuo Bažnyčios oficialius paaikškinimus ką privalome tikėti, ką ne, — gauname bažnyčiose per pamokslus.

Katalikų Biblijos Draugija

Išalkusieji žmonės amžinosios tiesos stengiasi jos gauti daugiau, negu gali kunigas sekmadėnyje per pusę valandos patiekti. Tą žmonių dvasios reikalą suprato Stuttgarto (Vokietijoje) monsignoras Straubingeris. Jisai įkūrė 1933 m. Katalikų Biblijos Draugiją (Vokietijoje). Draugija 1938 m. turėjo 8,000 skyrių 24 vyskupijose.

Draugijos tikslas — pamilti ir pažinti Dievo Žodį — šv. Raštą. Pažinus tiesą, — pritaikyti savo gyvenimui.

Draugija organizuoja “Biblijos Valandas” — ‘Bibelstunden’. Susirenkama salėje, arba bažnyčiose, pagiedama giesmė, pasimeldžiama prieš ir po susirinkimui. Daugiausiai gi — skaitoma viešai ir nagrinėjama šventasis Raštas. Toms valandoms vadovauja kunigas. Jis nuodugnai išaiškina paskaitytojo teksto turinį ir gretą kylančius kitus klausimus. Jei kas kam neaišku, klausama, aiškinama.

Palaiminga įtaka

Koelno vienas kunigas rašo, jog per vienus metus jis turėjęs progos kas savaitė kalbėti apie šv. Raštą daugiau negu 400 žmonių. Jo parapijoje po metų atgijo tikėjimas, pasirodė gausėnis veik-

lumas draugijose ir parapijos visa išvaizda pasikeitė — suaktyvėjo, pagyvėjo.

Aukštose mokyklose, kolegijose susidarė šv. Rašto skaitytojų būriai. Kas tik gali — turi šv. Rašto knygas, kartu su kunigu skaityti ir sprendžia kylančius klausimus.

Visoje Vokietijoje per pastaruosius kelis metus žmonės išgijo 1,600,000 šv. Rašto knygų, katalikų leistų.

Pasiūlymas

Lietuvių parapijose yra įvairių jaunimo religinių organizacijų: Marijos Vaikai, Sodaliečiai, V. Jėzaus Vardo, Kolumbo Vyčiai, nekalbant apie grynai pasaulines jaunimo draugijas: Lietuvos Vyčius, chorus, orkestras etc.

Rodos, būtų patogiausia pradėti pajvairinti jų susirinkimus 30 minučių šv. Rašto studijoms. Bet kunigas šiuo atveju būtinai privalėtų dalyvauti. Jis yra šv. Rašto žinovas, gali lengvai rasti paaiškinimų sunkesnėms vietoms. Išsirištų daug klausimų, kartais apsunkinančių visą gyvenimą, būtų įnešta švaresnio turinio į paprastus susirinkimus.

Kai pasirodytų naudinga daryti savistoves šv. Rašto valandas, kai jose imtų dalyvauti gausiai įvairaus amžiaus žmonės, — būtų galima perkelti iš parapijos salės į bažnyčią.

Jaunimas džiaugiasi sportu, tik neklyskim, — jie ilgisi ne vien sporto. Prieinamu jiems būdu reikšime apsipažinti plačiau su Dievo Žodžiu, — mažiau teks juos barti už padaromas per nežinojimą klaidas.

Didžiausia Motinos Pareiga

Vienas rašytojas parašė tuos gražius žodžius: “Motinos savo vaikų akivaizdoje turėtų taip atšargiai elgtis tarytum jie būtų angelai!” Daugybė motinų ne tik žemėje, bet ir danguje turi savo vaikų, matančių dangiškojo Tėvo veidą ir savo tėvų gyvenimą žemėje. Kiek daug motinų kasdieniame savo gyvenime neprisimena šio fakto! Skaudi mintis: motina gali būti amžinai atskirta nuo savo vaikų; vaikai danguje, o motina pragare! Laimingos būtų visos motinos, gražinusios savo mažutėlius Dievui, jei jos visos galėtų ir norėtų išgirsti savo vaikų balsą: “Mamyte, atėik į dangų!”

“Nušaukite Mane”

Šventas Jonas Napomukas troško būti prigirdytas Moldavos upėje, pagal karaliaus Venceslavo įsakymą, negu išduoti karalienės išpažintį. Toks kankinys buvo ir Meksikoje. Manoma kanonizuoti Tėvą Mateo Corra, išpažinties paslapties kankinį. Tą šventą senelį, beeinantį ap'ankyti mirštančio indijono, 1927 m. sugavo prezidento Calleso kareiviai ir nuvedė pas generolą Ortizą. Tas įsakė kunigui išduoti išpažintį keleto katalikų kalinių, suimtų sukilime prieš valdžią. Tėvas Corra griežtai atsisakė. Pasakė, kad jį už tai nušaus, o jis ramiai atsakė:

“Nušaukite, nes aš niekad neišduosiu to, ką man penitentas pasakė išpažinties Sakramente”. Kareiviai tuoj jį žiauriai nužudė.

Mažosios Apleistųjų Seserys

MAN teko pažinti Philadelphijoje seną moterėlę, kuri gaudama iš vaidžios 27 dolerius mėnesiui pensijos, panorėjo apsigyventi vargdienių prieglaudoj vedamoj "Mažųjų Apleistųjų Seserų". Ji girdėjusi, kad tenai senutės ir seneliai gerai už aukoni. Veža ją globėjai į minėtą prieglaudą, siūlydami seserims \$27 mėnesiui, kad už tai senute turėtų pilną išlaikymą. Mažoji sesutė atsako: "Mes tamstos priimti negalim, nes turite iš ko pragyventi. Tepriimam tokius pavargėlius senelius ir seneles, kurie neturi jokio turto, jokios globos ir visų yra apleista. Tamsta kreipkis į kitą kokią įstaigą, kur globojama seneliai už mažesnę ar didesnę atlyginimą. Mes esam beturtės. Dievo Apvaizdos globojamos, beturčius ir tepriimame". Senutė, nieko nepešusi pas Mažąsias Seseris, grįžo namo. Vėliau ji kreipėsi į kitas seserų prieglaudas.

Ta istorija padarė man gilaus įspūdžio. Pasaulį negirdėta, kad kur globotų ir užlaikytų pavargėlius, neimant jokio atlyginimo, kad kas senelius paliegėlius, paprastai nemylimus žmonių, mylėtų tokia nežmoniška meile. Tas mane užintrigavo ir pasiryžau, pirmajai progai pasitaikius, aplankyti Mažųjų Seserų senelių prieglaudą ir savo akimis pamatyti jų meilės darbus. Ilgai netrukus pasitaikė proga. Važiuojam. Philadelphia, German Town (vokiečių dalis). Iš vienos ir antros gatvės pusės pūkūs rūmai, estetiškai pastatyti,

visokios rūšies medeliais ir gėlėmis papuošti.

Man aiškina čia gyveną pasiturį vokiečiai. Štai jau ir kelionės tikslas — Mažųjų Seserų senelių prieglauda. Kaip nuostabu: vargdienės, gyvena rūmuose nė kiek ne menkesniuose už turtuolių rūmus. Pasirodo, jos gavo juos iš geros valios ir širdies turtuolių. Įeinam. Tarpduryje mus sutinka senas, bet elegantiškas durininkas ir viena sesuo — reikalų vedėja. Mandagiai, natūraliai, nuolankiai išklauso mūsų atsilankymo tikslo paaiškinimų, duoda durininkui parėdymą mus vesti pas seseris. Sutinkam jas. Jos taip paprastos, natūralios, be jokio dirbtinumo, apsigaubusios bretonių gaubtukais ir apdarais. Po tais apdarais, matyti, slepiasi religingų ir giliai tikinčiųjų bretonių dvasia. Jos mus globoja, noriai ir mandagiai duoda paaiškinimus į bet kokius užklausimus. Tarp jų viena kasdieną renka seneliams maistą. Judri, sveika, veide nekalta linksmumas, akyse kūdikio džiaugsmas ir pasitenkinimas esamąja būkle.

— Kiek turite globojamųjų, — klausiu.

— Senučių ir senukų turime 300. Didesniam skaičiui pas mus nėra vietos; todėl naujus priimame tik tada, kai kuris nors miršta. O kandidatų netrūksta.

— Kokios tautybės globojamieji?

— Yra visokių tautybių. Priimam visus, be tikybos, tautybės

skirtumo, bet tik yra visų apleisti.

Tiek senutės, tiek seneliai atrodo gražiai, padoriai aprėdyti, švarūs, visų veiduose pasitenkinimas, daugelyje reiškiasi stebėtinai linksmumas, kurio sunkiai rasi pas senelius pasauly gyvenančius. Užtat nustebęs paklausiau, ar turit užtektinai valgyti, kad seneliai taip gražiai atrodo.

— Turim — atsako sesutė — Dievo Apvaizda. Kai ko pritrūkstam, padedam savo papročiu tų daiktų, ar jo pavidalų prie šv. Juozapo, mūsų Globėjo, statulos ir jis mus aprūpina. Kasdieną dvi iš mūsų važiuoja parinkti maisto pavargėliams ir, ačiū Dievui ir geros širdies žmonėms maisto nepritrūkstam. Pasitaiko kartais, kad žiaurusis žmogus mus išbara, iškoneveikia. Mes klausom, kantiškai priimam jo žodžius, jam gi išsikalbėjus pasakom: „tai čia mums, gi mūsų pavargėliams nieko?“ Paprastai žmogus tuomet susigėsta ir duoda aukų, dažnai gi nustebęs atsiprašo, teikia stambią auką, užprašo ir toliau jo neužmiršti. Geri žmonės nesiskundžia mums, kiti ir labai daug duoda.

Pamaniau sau „žmonės, kaip žmonės, bet jų stebėtinai gerumas ir karžygiška artimo meilė“.

Nuvykstam į miegamąjį kambarį. Visos vietos užimtos, bet visur švaru, jauku. Senelė nurodo mums Lietuvę moterėlę. Su ja išsikalbam. Pilenai patenkinta savo būkle ir Dievui dėkoja už gerą globą, tik nusiskundžia, esą daug senelių su blogais, nesugyvenamais būdais. Bet gi senutės susitvarko, apsitašo ir apivalo — darau pastabą. Viską daro sesutės — atsako senutė. Retą katra apsiruošia.

Sesutės jas nuprausia, kas šeštadienį plauna.

— O kiek čia seselių?

Dvidešimt.

Bendrai su ja pasidžiaugę senelių gera būkle ir seserų gerumu, atsisveikinam. Einam pasimelsti koplyčion. Gi senukai, senutės, visi paliesti šiokia ar tokia negalia, traukia kas į koplyčią, kas iš koplyčios. Čia matai minią luošų, raišų, paraližuotų, aklų... Nepajėgia vaikščioti važiuoja į koplyčią vežimukais, pačių paliegėlių ar kitų varomais, kiti vedami stipresniųjų.

Ligonijų minia, kaip Kristaus laikais, skuba prie Viešpaties Jam padėkoti už globą ir tinkamas malones. Tas viskas įvyksta ramybėje: tą vietą ir visus jos gyventojus gaubia nepaprastai jauki nuotaika.

Dar aplankome valgomąjį kambarį. Randame bevakarieniaujant. Valgių sočiai. Niekas nepasakys, kad čia pavargėlių paprasta vakarienė, bet pamanyš čia esant jiems paruoštą puotą. Vienas iš globojamųjų senelių gan gražiai skambina pianinu. Seselės motiniškai nusiteikusios vaikščioja ir žiūri, ar netrūksta kam ko. Vienos senutės klausiam:

“Ar gerai jums čia gyventi?”

Senelė dėkingumo kupina, apsišarojusi, naiviai atsako, jog pats popiežius geriau negyvenęs, visos sesutės joms esančios tikros Dievo duotos motinos. Tuo tarpu šalia stovinti sesutė su skepetaitė nušluostė jai ašaras. Nepaprastai gaudinantįs vaizdas. Žilaplaukė senutė rado motiną jaunos sesutės asmenyje.

Meile, kaip stebėtini tavo darbai!

Nuveda mus dar į virtuvę. Erdvi, šviesi, įrengta su naujausiais patogumais. Sutinkam dar dvi malonias sesutes.

Viena ypač į save kreipia lankytojo dėmesį. Nedidelio ūgio, menkutė, jos veidas skaistus, turįs nepaprasto dvasinio grožio, linksmutė, matomai džiuginama viršesniosios jėgos. Jos veido bruožiai ne gamtos, ne žmogaus, bet paties angelo rašyti. Akyse nekalto vaikelio džiaugsmas. Atrodo lyg ji žiūrėtų į kitą pasaulį, bet ne į šį. Mums paaiškina, kad ji buvo stebuklingai pagydyta ir nepagydomos ligos ir dabar yra pasišventusi tarnauti Dievui ir artimui.

Ir matyt tarnauja. Nori pamatyti šventųjų veidus, atsilankyk į tas įstaigas, kur gyvenimas tvarkomas pasišventimo pagrindais ir meilės darbais.

Apžiūrėjom visą Mažųjų Seserų Apleistųjų prieglaudą, stebėjome gražią tvarką, puikias senelių nuotaiką, seselių asmenybėmis ir išsivežėm iš ten gilių, malonių ir neišdildomų įspūdžių.

Mussolini, apžiūrėjęs panašias įstaigas Turino mieste ir pasiteiravęs apie globojamųjų gyvenimo sąlygas, yra pasakęs: "Iki šiol netikėjau stebūklams, dabar matau jų esama". Taip, rimtai apsvačius dalykus ir pagalvojus, kaip galima išlaikyti tris šimtus paliegių senelių, neturint jokio turto, jokių pastovių pajamų, kitokios išvados negalima padaryti, kaip tik pripažinti stebūklą — ir tai krikščioniškosios meilės vykdomą stebūklą. Esama visokių pasaulyje žmonėms prieglaudų, yra gražių, puikių, bet jos visos išlaikomos ar valstybės lėšomis, ar kokios orga-

nizacijos, ar turtuolių. Vien tik meilė tesugeba tą darbą atlikti be kapitalo, be pagalbos tam skirtų pajamų. Prancūzijoje, kur Mažųjų Seserų Kongregacija pirmiausiai susitvėrė, vienas geraširdis turtuolis pasiūlė joms milijoninį turta, kad seserims nereikėtų elgetauti ir jos be vargo galėtų globoti apleistuosius senelius. Seserys pasiūlymo nepriėmė iš principo, kad jos turi būti vargdienės, apleistuosius globoti meile, pasišventimais, bet ne kapitalais.

Malonus skaitytojai, teko be abejonės matyti daug stebėtinų dalykų, teko pavažiuoti kur toliau, kad pamačius nepaprastų dalykų, jais pasigerėjus; nepastebėjai gal stebėtinų idomybių, kilnių, gražių meilės darbų, kurie slepiasi prieglaudų mūruose ir šventųjų širdyse, bet veikia tyliai, galingai, šventa jėga.

Amerikos Jungtinių Valstybių ribose randasi daug prieglaudų. Atsilankyk kad ir į tą pačią Philadelphia, Germantown įstaigą, tenai gausi pasigerėjimą geresnį ir gilesnį negu duoda platusis ir puošnysis pasaulis.

Tavo kūno žiburys yra tavo akis. Jei tavo akis nepagadinta, visas tavo kūnas turės šviesos; o jei ji netikusi, taip pat ir tavo kūnas bus tamsybėje. Žiūrėk tat, kad tavyje esanti šviesa nebūtų tamsybė. Luko 11, 34.

"KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS"

Marijonų Bendradarbių Savaitinis laikraštis.

Marijonų Bendr. mokestis ir "Laivas" metams — \$3.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c
Vien laikraščio "Laivo" pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

NEMATOMI DIPLOMATAI

EUROPA virsta ugniakalniu. Tarptautinēs neapykantas ir klastos lava uzliejo didēlius žemių plotus ir palietē daug milijonų žmonių. Skurdo ir vargā karo paliestose vietose tiek daug, kad nėra žodžių toms nelaimēms išreikšti. Niekas nesuskaičiuos motinų, kurios neteko savo vaikų, niekas nesulaikys ašarų upelius, kurie teka iš našlių akių. Negreit bus atstatyti ką tik nugriauti miestai ir kaimai, jei jiems iš viso lemta atsistatyti. Žuvusiųjų kaulai netruks supūti, bet skausmas, užliejęs mūsų kaimyno šalį, niekuomet nebūs užmirštas.

Argi žmonės skirti kitiems žmonėms žudyti? Argi galutinai turi būti paneikta teisė? Jei pasauliui nepakeičiui tautų meilė, tai nejaugi nebūtų galima palaikyti tarp tautų bent žmoniškumą? Juk, tur būt, dar yra kas taika rūpinasi.

Taip, yra taikos skelbėjų bei apaštalu, bet pikto apaštalu daugiau. Taiką mylinčių tautų diplomatai išsijuose dirba taikos grąžinimo darbą. Jų įrankis — tai tiesos žodis. Pikto gi skelbėjų įrankis — tai ugnis ir plienas.

Niekas nėra nuoširdesnis taikos mylėtojas, kaip nuoširdus katalikas. Šiuo laiku visi katalikai yra kviečiami į diplomatinį darbą taikai gelbėti. Visi be išimties. Tai ne juokavimas, bet rimtas patarimas. Tai dar daugiau — šventa kiekvieno mūsų pareiga. Kaip tai padaryti? Tiesa, mūsų niekas nešauks į tarptautines konferencijas, mes neturėsime progos pasakyti taikos prakalbų, mes neskradysime lėktuvais po valstybių sostines... Galima ir be to būti pu-

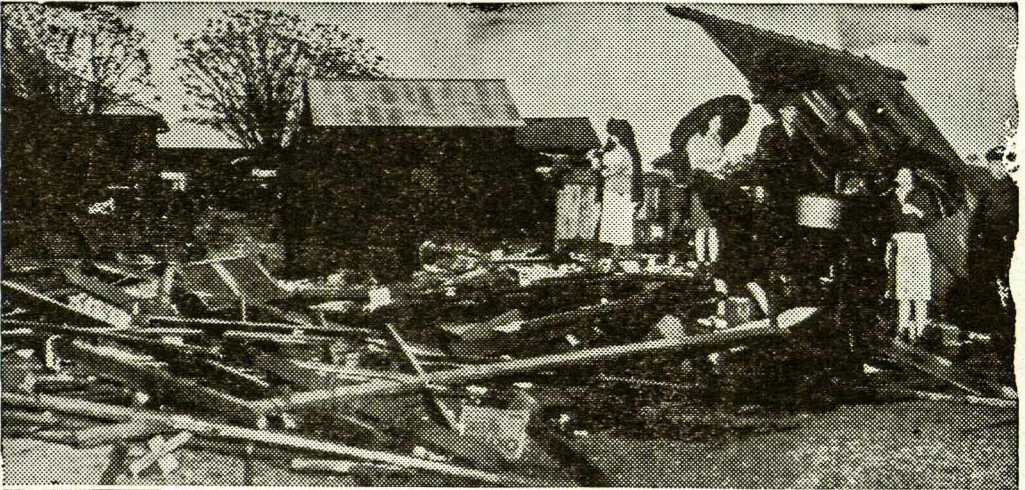
kiausiu taikos apaštalu. Štai ką mes padarysime.

Mes, rankas ištiesę, kreipsimės į vyriausiąjį taikos ir karo Viešpatį. Jo rankose tautų ir valstybių likimas. Diplomatai veikia visokiais slaptais būdais ir eina ap linkiniais keliais. Kas gi šaukiasi į taikos Viešpatį, tas eina tiesioginiu keliu, trumpiausiu keliu. Valstybių diplomatai padaro klaidas kreipdamiesi ne ten, kur reikia. Be to, jie pasitiki savo apskrumu ir įtaka. Mes gi žmonės esam silpni ir bejėgiai. Mes pasitikime Viešpaties išmintimi ir galia. Nusizėmunusiųjų Jis laukia ir jų pasiryžęs išklaudyti.

Taigi, visi geros valios katalikai ir katalikės! Jūs esate geriausieji taikos diplomatai. Jūs esate gariausieji taikos diplomatai. Jūsų malda už taiką daugiau nuveiks, nekaip frakuoto ir pirštinuoto diplomato kelionės. Viena šv. Rožančiaus dalis bus reikšmingesnė už dešimtį šifruotų telegramų. Sena, sena senutėlė, kuri visų paniekinta užkrosny sėdi, gali būti produktinga taikos apaštalė, jei ta intencija aukoja savo maldas. Miestelių ir kaimų moterelės, kurios nieko nenusimano apie politiką, gali labai daug nuveikti neramiai dabarties politikai nuraminti.

Nuoširdi malda dar niekuomet nebuvo be naudos. Jei žmonės miestų moderniąsias nuodėmes ir savo širdis pakeltų prie Dievo, Dievas rastų priemonių karams ir kitiems pavojams atitolinti.

Jei Dievas rūpinasi dangaus paukščiais ir lauko žole, tai tuo labiau aišku, jog Jis rūpinasi tau-

Neseniai siautęs tornado (viesulas) sugriovė žvejų apgyventų miesteli Piore Port, La. Vėliausiais pranešimais, 5 asmenys žuvę. Viršutiniame atvaizde matoma, kaip nukentėjusi šeima apžiūri savo namų griuvėsius. Apatiniame — sunaikinta nedidelė katalikų bažnyčia. Žmonės stebi išlikusias šventųjų statulas.

tomis ir valstybėmis. Dėl to nėra jokios abejonės. Kas Dievo apvaizda netiki, tas yra piktožodžiautojas. Ar gera atsitinka, ar bloga — viskas iš Dievo rankos. Kai dabar matome žmones, žūstančius karo lauke, nesuprantame, kodėl nekaltiems gyventojams krito tokios nelaimės. Mes nežinome Dievo

teismų. Gal visos tos nelaimės yra geriesiems nuopelnų šaltinis, o blogiesiems pasitaikymui akstinas.

Plakdamas tautas, Dievas turi didelius tikslus. Jei dešimtis tūkstančių net ikėlių, Dievo rykštės paveikti, atsigręš prie Dievo ir tikėjimą atgavę mirs, tai visos tas sielų skaičius dangui užtikrintas.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS 9

1085296

O, dėl šitokio laimikio apsimoka ir milijonus teisiųjų paplakti. Viena vienintelė siela yra tokia brangi, kad jai atpirkti Kristus nebūtų paabejojęs ant kryžiaus mirti. Dievo — žmogaus mirtis — daug skaudesnis įvykis, nekaip kad ir pusės Europos pražuvimas. Užtat jokia žemiška kaina nėra per aukšta sieloms iš netikėjimo ar atšalimo parapijos vaduoti.

Mūsų brangioje šalyje irgi yra daug atšalimo, daug visokių nuodėmių ir dar daugiau visiško netikėjimo. Bažnyčios perspėjimų neklauso, patys tiesos neįieško; ir taip nuodėmė plečiasi, o Dievo rūstybės taurė eina pilnyn. Niekas negali išpranašauti, ar tos nelaimės, kurios užgriuvo mūsų kaimynus, ir mūsų neaplenks. Vien tik yra tikra: jei maldos diplomatai vieningai stos veikti, tai jų pastangos neliks be vaisių dangaus Vyriausybėje.

Tad į darbą, nematomieji diplomatai ir diplomatės! (S. C.)

Poeto Mirtis

Vokiečių poetas Max Dauthen-dey mirė pasaulio karo metu toli nuo tėvynės, Javos saloje. Tarp jo palaikų buvo rasta Biblija, kurios paskutiniame puslapyje poeto ranka buvo parašytas šitoks išpažinimas:

“1917. 30. 6. Šeštadienis. Jau aš dabar esu penkis mėnesius 6000 pėdų aukštumoje. Širyt perskaitęs 50 ir 60 psalmę, supratau, kad ekzistuoja asmeniškai Dievas. Kokį aiškų tikslą šiandien pajutau savo širdyje! Dievas gyvena ir yra visur, visa gyvuoja Jame!”.

Švč. Sakramento Sargyboje

Katalikas, suprasdamas kokią dovaną Dievas žmonijai teikia pasilikant ypatingu būdu mūsų tarpe Šv. Sakramente, turi jausti dėkingumą savo širdyje, net ir pačiai kunigijai, kuri gelbsti Kristaus darbui čia, ant žemės.

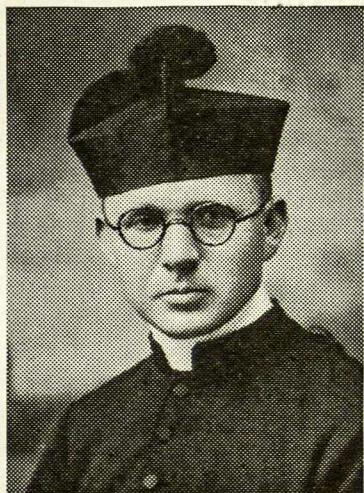
Vienoje bažnytėlėje, Paryžiaus mieste, klebonas stebėjosi, kaip lygiai trečią valandą po piet, atėdavęs paprastas kareivis, durų kertėje atsistojęs, nejudėdamas pasilikdavo visą valandą.

Praėjo viena savaitė ir klebonui parūpo sužinoti priežastį nepaprasto elgesio. Užklaustas kareivis pasiaiškino. “Generolui sargybą einu keletą valandų kasdien. Melstis — sunku, nes žodžių pritrūksta. Kodėl tad neprivalėčiau sargybą atlikti didesniai Generolui, Kurio visi privalo klausyt”.

Kai kada žmonėms atrodo netinka su Kristaus dvasia turėti nepaprastas Bažnytines iškilmes, leisti pinigų bereikalingai kai būtų galima pašvęsti pavargėlių sušelpimui. Lygiai taip ir parizieji Kristui priekaištą darė, kai Marija Magdalena ašaromis plovė Kristui kojas, jas patepdama brangiais kvepalais. Kristus pasakė, jog meilės ir pagarbos auka Dievui daroma niekad neperdidelė.

Niekad savo gyvenime neįstengsime tinkamai Dievą pagerbti. Kiek žmogaus protas neša, jėgos tarnauja, tiek jis žemės turtus vėl te pritaiko Dievo garbei tarnauti. Nors visi turtai Dievui priklauso, atsižadėjimas tų turtų Dievo garbei Jam patinka ir žmogui gausiai atsilygina.

Remkime Marijonus Argentinoje

Pietų Amerikos misijonierius, kun. B. Vitkus, M.I.C., kuris dabar lietuvių parapijose renka aukas pirmajai lietuvių bažnyčiai Argentinoje.

ARGENTINOS apie trisdešimtys penki tūkstančiai lietuviškai gyvena labai dideliame varge; jie nepajėgia pasistatyti nei vienos bažnyčios ir net negali išlaikyti sau kunigų. Jiems padėti Argentinoje nuo kovo mėnesio, 1939 metų darbuojasi Tėvai Marijonai, ten iš J. A. Vals. nuvykę Dabar ten darbuojasi trys Marijonai, kun. A. Andriušis, kun. K. Vengras ir kun. J. Kamandulis. Paš mus pirmajai lietuvių bažnyčiai Argentinoje pastatyti aukas renka kiti du Marijonai, kun. J. Jakaitis ir kun. B. Vitkus. Kun. J. Jakaičio maršrutas:

Maspeth — bal. 21 d.

Brooklyn, Apreiškimo Švč. Marijos parap. — bal. 28 d.

Brooklyn, Šv. Jurgio parap. — geg. 5 d.

Elizabeth — geg. 12 d.

Philadelphia, Šv. Andriejaus parap. — geg. 19 d.

Philadelphia, Šv. Jurgio parap. — geg. 26 d.

Kun. B. Vitkus renka aukas šėkančiose vietose:

Chicago, Švč. P. Gimimo parap. — bal. 21 d.

Kewanee, šv. Antano parap. — bal. 28 d.

Spring Valley, Šv. Onos parap. — geg. 5 d.

Aukas skirtas statybai pirmosios lietuvių bažnyčios Argentinoje galima siųsti adresu: **Marian Fathers Mission, Marianapolis, College, Thompson, Conn.** arba pasiųsti tiesiog į Argentiną adresu: **Padres Marianos, Bno. Rivadavia, 2199, Valentino Alsina, Avall., Buenos Aires, Argentina.**

Didžio Vyro Tikėjimas

Didysis gamtininkas Njutonas, kuris dėl savo didžios išminties ir didelių mokslo darbų vadinamas žmonių giminės papuošalu, paklaustas, kaip gali iš dulkes pavirtęs žmogaus kūnas keltis iš mirusių, tylėdamas paėmė sauja smulkių geležies druožlių, sumaišė su smėliu ir paklausė klausiantįjį:

— Ar jūs galite šias geležies dulkeles iš šio mišinio išskirti?

— Ne! — atsakė anas.

Tada Njutonas paėmė magnetą, palaikė jį mišinyje. Geležies dulkelės tuoj apie jį sukibo.

Po to mokslininkas ramiai tarė:

— Tas, Kuris negyvai geležiai tokią jėgą suteikė, argi Jis nepajėgtų, jeigu nori, mūsų nemirtingai sielai vėl kūno rūbą suteikti?

Moteris negalinti gyventi be karo

S LAIS laikais rasti patenkintą savo gyvenimu moterį yra retas dalykas. O vis tik esama tokių. Tai amerikietė Georgia Hamilton.

Ji nei jauna, nei graži. Per jos rankas eina milijonai dolerių, bet pati gyvena skurdžiai. Mat, visas jos gyvenimas ir visos jos jėgos skirtos labdarybei. Ji skuba ten, kur labiausiai reikalinga pagalba. Padėti artimui! — tai jos sukis. Šitokių savo gyvenimu ji pasiekė pasaulinės moters vardą ir nustelbė gražiausias kino filmų žvaigždes. Jos vardas bus rašomas pirmutiniuose istorijos puslapiuose, nors mes gal ir pirmą kartą apie ją tegirdime.

Georgia Hamilton yra vieno Filadelfijos valdininko duktė. Savo specialybe ji pasirinko gailėstinę sesers darbą. O šiandien ji yra medicinos daktarė Kolumbijos universitete. Tai moteris be galo didelio patyrimo. Be jos prisiklėjimo nėra įsteigta nė viena žymėnė Amerikos labdaringa organizacija, be jos neapsieina nė vienas mokslinis kongresas, kur ji skaito paskaitas. Jai kalbėti lengva, nes aisvai kalba septyniomis kalbomis.

Ji, kaip gydytojas mokslininkas, dalyvavo poliarinėse ekspedicijose, tris kartus perėjo Afriką.

Savo darbą ji pradėjo 1914 m. su Amerikos kariuomene atvykdamą į Europą dalyvauti pasauliniame kare. Dirbo karo lauke kaip gailėstingoji sesuo.

Vos tik Europos karas pasibaigia, ji jau atsiduria šalčiausioje Šiaurės saloje Špitsbergene, kur

savo jėgomis ir lėšomis įsteigia pirmą tolimoje šiaurėje ligoninę eskimams ir lapams.

Jai ten bedirbant, kyla Bolivijos Uragvajaus tarpusavis karas Pietų Amerikoje. Ir žiūrėk. Georgia Hamilton jau čia. Ji slaugo karių, globoja nuo karo nukentėjusias šeimas. Ji pati surado ypatingų vaistų kaip apsaugoti nuo kraujo užkrėtimo.

Be tos moters neapsiėjo nė Etiopijos Italijos karas. Ji čia buvo rasta vienu viena su 12 sužeistų kareivių miške. Ji turėjo savo vaistinę ir net darė operacijas.

Etiopų italų karas pasibaigė. Georgia visą savo asmeninę vaistinę susideda vežiman ir sausuma keliauja per Sudaną ir Egiptą į Kairą. Kelionėje ji sužino, kad kitas karas jau siaučia Ispanijoje. Ji pakeičia savo kelionės kryptį ir po keliolikos dienų ji jau Ispanijos fronte. Baltai apsirengusi moteris drįsta eiti į pačias pirmąsias linijas, gelbėdama sužeistuosius. Naktimis ji ruošia ispanėms greitosios pagalbos kursus ir pati pranešinėja namiškiams laiškais, kas užmuštas ir kas sužeistas.

Taigi atrodo, kad šita moteris joku būdu negali gyventi be karo ir karas jai yra maloniausias dalykas. Kas taip manytų, klystų. Georgia Hamilton, prisiziūrėjusi karo žiaurumų, yra didžiausia taikos šalininkė. Jos paskaitos apie taiką yra garsios. Karas ją traukia tiek, kiek ji gali pasireikšti savo gailėstingumo darbais.

Štai ką ji pati apie save sako: “Per savo rankas labdarybės dar-

Paskutinis Kompozitoriaus Amen

Prieš 20 metų garsus kompozitorius Maks Reger pabaigė rašyti chorui veikalą "Kryžiaus atradimas". Ta proga viename Amsterdamo restorane susirinko artimieji kompozitoriaus draugai šio žymaus darbo paminėti. Tarp svečių buvo ir Vienos šv. Roko parapijos kunigas. Kompozitorius kreipėsi į dvasininką, teiraudamasis, ar jis esąs kat. kunigas. "Taip, katalikų", patvirtino šis, ir Maksas Regeris pakvietė jį pasikalbėti prie atskiro staliuko. "Dangus man rodo savo malonę, kad jūs esate čia", kalbėjo kompozitorius ir papasakojo, kad jau kelios dienos jis nujaučia artimą mirtį, todėl labai norįs dar šią naktį suvesti su dangumi visas sąskaitas. Kunigas labai nustebo, nes šis 43 metų meninkas atrodė dar kupinas trykštančios sveikatos. Kunigas pažadėjo savo patarnavimą. Abu grįžo prie kitų svečių, kompozitorius gerai nusiteikęs gardžiavos skaniu alučiu ir draugams dėstė savo planus: "Mano vienintelis karščia-

sias noras gyventi tol, kad galėčiau sukurti galingą "Tėve mūsų" solo, chorui ir orkestrui. Didįjį Kūrėją teprašau šitos malonės. Amen turės būti meninės mano kūrybos vainikas. Į šį norėčiau sudėti visa, ką jaučia mano siela".

Kai svečiai išsiskirtė, buvo jau vėlu. Maksas Regeris nuėjo su kunigu į savo kambarį, kaip buvo susitarę. Čia jis atidarė prieš kunigą visą savo širdį. Jis atliko išpažintį iš viso savo gyvenimo ir atsisveikindamas kalbėjo: "Mirtį jaučiu savo gyslose. Esu laimingas, kad gavau proga pasirūpinti savo sielos sveikata, kuria per ištisa 12 metų jau nesirūpinau!". Makso Regerio nuojauta neapvyklė. Didysis jo gyvenimo Amen atėjo daug greičiau, negu draugai tikėjosi. Jį ištiko netikėta mirtis. Dievo galestingumas įdėjo į jo širdį mirties nuojautą ir laiku jam pasiuntė kunigą, kurs pasirūpino jį įvesti į amžinąją tėvynę.

bams aš perleidau 5 milijonus dolerių. Nors jau einu 55 metus, tikiuosi dar milijoną perleisti. Ką aš su jais darau? Visą paaukoju gyvenimo apleistiems... Aš patyriau, kas yra mirtis ir gyvenimas ir tikiu, kad aš esu viena iš tų moterų, šiandien retai randamų, kuri esu pilnai patenkinta savo gyvenimu. Jei man būtų leista vėl pradėti iš pradžių begyventi, aš taip pat gyvenčiau".

Kilus šitam karui, Georgia Hamilton atvyko Prancūzijon ir vėl slaugo fronte sužeistuosius!

A. J. Stanius

Lietuvos Globėja

Lietuva, Marijos žeme,
Būk per amžius tu laisva!
Nauji didvyriai tau gema,
Plazda laisvės vėliava

Saugo Motina mūs šalį
Nuo pavojų ir audrų.
Jos globojami daug galim,
Mūsų žemėje ramu.

Visados globok, Marija,
Mūs padangę ir laukus;
Lai pasaulis visas žino,
Kad tu Motin saugai mus.

A. Gailiūnas.

KLAUSYMAI IR ATSAKYMAI

Ar yra bloga kasdien einančiam prie Šv. Komunijos lankyti teatrą arba judamuosius paveikslus?

Nėra blogas daiktas jeigu persatomas veikalas arba rodomi judamieji paveikslai patys savyje yra padori, bet tą šiaandie negalime sakyti apie visus veikalus ar judamus paveikslus. Jeigu kuris veikalas ar judamieji paveikslai patys savyje nepadorūs, aišku, blogas daiktas kuriam nors juos lankyti. Šiais laikais daugelyj vietų katalikų laikraščiuose duodami persergėjimai ir nurodoma, koki paveikslai blogi, koki geri ar pakenčiami.

Ar galima paaukoti Šv. Mišias už mirusį nekataliką?

Galimas daiktas, kad nekatalikas, mirdamas malonės stovyje (t. y. būdamas laisvas nuo mirtinos nuodėmės) turės atkentėti didesnę ar mažesnę laikinę bausmę skaistyklėje. Mūsų tikėjimas aiškiai mokina, jog Šv. Mišių auka neša naudą skaistyklėje kenčiančioms sieloms. Bažnyčia leidžia privačiai aukoti šv. Mišias už mirusius nekatalikus.

Ar gali seselė vienuolė ar klierikas stoti kaipo krikšto tėvai?

Bažnyčios kanonai (įstatymai) nurodo, jog nei seselė (ar su įžadais ar naujokė) nei vienuolis (ar bus su įžadais ar tik naujokas) negali stoti kaipo krikšto tėvai, išskyrus labai svarbų reikalą, ir tada reikėtų gauti aiškų seselės ar vienuolio (naujokės ar naujoko) viršininkų leidimą. Tas pats įstatymas draudžia šventimus priėmu-

siems stoti už krikšto tėvus be aiškaus vyskupo arba viršininko leidimo.

Užprašiau Mišias už mano mirusią motiną gruodžio 21 dieną, bet kunigas Mišioms vartojo raudoną arnotą. Ar tai reiškia, kad tos Mišios nebuvo atlaikytos už maro motinos sielą?

Gruodžio 21 dieną išpuola Šv. Tomo Apaštalo šventė, kuri viena iškilmingesnių Bažnyčios švenčių. Tą dieną, todėl, negalima laikyti Šv. Mišių juoda spalva, išskyrus jeigu tą dieną pasitaikytų laidotuvės. Tat, kunigas tą dieną atlaikė Mišias už Tamstos mirusios motinos sielą, bet dėl arnoto spalvos turėjo prisitaikyti prie Bažnyčios nurodymų šiuo reikalu.

Ar būtų galima raišai mergaitėi stoti vienuolynan?

Tai daugiausia priklausytų nuo to kokiam laipsnyj mergaitė būtų raiša ar sužeista ir nuo to, kokius darbus atlieka seserų kongregacija, kurion mergaitė norėtų stoti. Jeigu tokia mergaitė turėtų kitu reikalavimus, mažas koks šlubavimas ar iškrypimas, rodos, nebūtinai pakentų jos įstojimui vienuolynan. Galimas daiktas, kad tokia net pasirodytų ir labai reikalinga kurioj nors vienuolijoj, ar tai kontemplacinėj (kur teslės pasiduoda daugiausia maldai meditacijoms ir darbui) ar net ir veiklioj. Norint šį reikalą išspręsti, būtų geriausia pasiklausti dvasios vadovo nurodymų ir, progai pasitaikius, asmeniai pasimatyti su vienuolijos perdėtine.

ĮVYKIAI KATALIKŲ PASAULYJE

Negerėja Vatikano Santykiai Su Naciais

Iš tikrų šaltinių sužinota, kad Vokietija neleidžia Vatikano atstovams vykti į buvusios Lenkijos vakarinę dalį ir tenai išklausinėti kunigų ir katalikų pasauliečių dalį.

Tas reiškia, kad neseniai įvykusi Vokietijos užs. reikalų ministro Ribbentropo audiencija pas popiežių nepagerino tarp Vatikano ir Vokietijos santykių.

Be kitko Vokietija neleidžia Vatikaniui siųsti pinigų buvusioi Lenkijon, arba vykdyti ten kokį nors labdaros darbą.

Galimi Keturi Nauji Kardinolai

Iš Vatikano pranešama, jog birželio mėn. šv. Sosto konsistorijoje busių paskirti keturi nauji kardinolai Amerikai.

Naujųjų kardinolų tarpe figuruoja New Yorko arkivyskupo ir Chicagos arkivyskupo Samuel Stritch vardai.

Kiti du minimi vardai yra San Francisco arkivyskupo Joseph J. Mitty ir Los Angeles arkivyskupo John J. Cantwell.

Judomųjų Paveikslų Galybė

Amerikos Komercijos Departamentas paskelbė įdomių žinių apie judomųjų paveikslų galybę.

Komercijos Departamentas skelbia, kad judomųjų paveikslų pramonė verta apie du bilijonu dolerių. Filminių kompanija esą 100. Jūs visos samdo darbininkų 28,500. 95 nuoš. filminių firmų yra Kalifornijoje, o kitos — New Yorke.

Judomųjų paveikslų teatrų Amerikoje yra 17,000. Į juos gali su-

tilpti 10,462,28 žmonės. Per savaitę judomųjų paveikslų teatrų siena atsilanko 85 milijonai žmonių. Judomųjų paveikslų lankytojai per metus įžangos sumoka \$1,000,000,000. Judomųjų paveikslų teatruose dirba 241,000 darbininkų. Teatrai kompanijoms už filmas per metus sumoka \$250,000,000.

Filmų kompanijos išgarsinimui savo gaminių per metus išleidžia 77 milijonus dolerių, o užsieniui — tam dalykui išleidžia \$33,000.

Taigi judomųjų paveikslų galybė yra milžiniška. Judomųjų paveikslų įtaka į žmones yra taipgi milžiniška. Tik klausimas, kokią įtaką tie paveiksiai daro — gerą ar blogą? Reikia pripažinti, tik dalis tų paveikslų tėra geri doros žvilgsniu. Kad apšvarintų judomųjų paveikslų gamybą Amerikos vyskupų dėka yra įsteigta "Legion of Decency". Ta organizacija savo pareigas rimtai eina ir pasiekia gerų rezultatų.

Geradariui — Savąjį Kraują

Netoli šv. Bernardo kalnų vienuolyno viename viešbuty susirgo S. Evardes. Kraujo transfuzija galėjo jam pagelbėti. Vienuolyno viršininkas leido dviem vienuoliams išeiti iš kliauzūros ir duoti kraujo ligoniui.

Katalikų Bažnyčios Stovis Ispanijoje

Gen. Franco vyriausybė Katalikų Bažnyčiai Ispanijoje grąžino visas jai priklausančias teises. Jėzuitų ordinui grąžino savastis, kurios buvo atimtos. Pagaliau katalikybė pripažinta valstybės religija.

~~75070~~
~~44472~~ 1085296

Egipto Arabai Apie Vatikaną

Arabų dienraštis "Mkattum", prisimines popiežiaus ir Italijos karaliaus bendras taikos pastangas, rašo: "Nėra reikalo pažymėti, kaip svarbią įtaką turi popiežius, vadovas krikščioniškojo pasaulio, kurį sudaro trys (keturi) šimtai milijonų sielų, o tarp jų — labiausiai civilizuotos ir galingiausios pasaulio tautos". Toliau iškelia popiežiaus pastangas apsaugoti socialines institucijas ir moralines tradicijas, kurias sukūrė ir organizavo krikščionybė.

Atsivertė 15,000 Nekatalikų Vadovas

Jakobitų metropolitas Mar Dioscoros Thoma, kuris vadovavo apie 15 tūkst. savo atskilusios nuo katalikų Bažnyčios sektos tikinčiųjų, perėjo į katalikų tikybą. Travancore (Indijoje) tai jau penktas Jakobitų vyskupas, kurs perėjo į katalikų tikybą.

Pavyzdys Katalikams

Latvijos prez. Ulmanis atsiuntė latvių katalikų savaitraščio "Rīgas Vestnesis" redakcijai 1,500 latų su prašymu už tą sumą siuntinėti laikraštį per ištikus metus tokiems skaitytojams, kurie neįstengia užsimokėti prenumeratos. Minėta suma prezidentas užprenumeravo 300 egzempliorių.

Kaip žinome Latvijos prezidentas yra liuteronas, bet įvertina gerą katalikišką laikraštį. Ar tai ne pavyzdys katalikams? Ištikrųjų tai geras pavyzdys susipratusiems katalikams ir paakstinimas labiau įvertinti katalikišką spaudą. Toliau Latvijos prezidento pasielgi-

mas yra papeikimas apsileidėliams, kurie neskaito ir neremia katalikiškos spaudos. Tokie dabar turėtų susisarmatyti ir pradėti eigtis geriau.

Draugo Spaustuvės Mašinų Fondas

Kadangi su Naujais 1940 Metai mūs vienintėlis katalikų dienraštis "Draugas" išaina kasdien padidintas 8 puslapių, taigi būtina, kad "Draugo" spaustuvė įsigytų naują moderniausią **Inter-type** mašiną, kuri kainuos \$8,000.

"Draugo" Bendrovės direktoriai nutarė steigti "**Draugo**" **Spaustuvės Mašinų Fondą**.

Aukotojai, kurie "Draugo" Spaustuvės Mašinų Fondui inėš \$100.00 bus įrašomi į "**Draugo**" **Bendrovės Garbės Narius**; b) gaus mūsų dienraštį "Drauga" iki mirties dovanai.

"Draugo" Labor Day (Rugsėjo 2) Piknike bus duodama 1940 Naujas De Soto Automobilius laimėjimui. Šio pikniko pelnas skiriamas "Draugo" Spaustuvės Mašinų Fondui.

"Draugo" darbininkams atimama teisė laimėti šią De Soto automobiliaus dovaną.

Visus kviečiame prie šio "Draugo" Spaustuvės Mašinų Fondo prisidėti pagal išgalės.

Kun. J. Mačiulionis, MIC.,
"Draugo" Administratorius